

Олександр Блощинський

ОБ - Коли почався голод, люди почали голодувати. В нашому селі було два зарядних активісти, вони були революціонерами в революцію, боролися за "свободу, рівенство і братство," і тоді вони побачили – люди голодають. Зерно вже зібрали, але в колгоспі, у складі, було зерно на посівний фонд. І вони рішили, що вони візьмуть частину. Ці два комуністи - одного звали Сергій Рубан, другого звали Лукіяні Хотиненко. І вони рішили в двох з собою, що частину того зерна дати людям: чи по п'ять кілограм, чи по щось, щоб люди пережили, значить, цей голод. За це звичайно зробили їм суд на селі. Приїхали, їх вигнали з партії, але не арештували за їхні заслуги в революцію. І так вони були, значить, аж до часу, бо вже старші були коли прийшли німці.

– Їх арештували, але не судили?

ОБ - Їх судили і вигнали з партії, але не засиляли, або не розстріляли, так як вони розстрілювали багато інших.

Моя мама мусила іти в колгосп на роботу, мій менший братик, йому було трошки більше року, мама мусила давати його у ясла, а сама ішла на роботу. І от, там ця жінка, яка дивилась за яслами, у неї було чотири сини і була найменша дочка. Коли мама йшла на роботу, у нас була корова, і вона давала літру молока у ясла, для мого брата, його звали Борис. І та жінка, відливала молоко своїй дочці меншенькій, а доливала води у то молоко. І він дістав розслаблення желудку, і не було лікаря, і він помер. Оце, що я пам'ятаю, я ще знаю, що в нас молоко ще було, але хліба я не дуже пам'ятаю.

– Була корова, ви мали корову?

ОБ - Так, ну то всі мали корову, бо це ж все бідняки були. Але ви знаєте, що при советах, ви мали корову, ви мали здати стільки то літрів молока, щоденно, чи на тиждень. Ви мали курей – ви мусили здати стільки то яєць від курки, на тиждень, чи на місяць, це вже було значить то.

- І дуже мало лишалось вам?

ОБ - Так, та звичайно, тільки ну що я кажу, те що лишилось це тільки ті, вони може були комуністами, але з початку вони були патріотами, вони роздали те посівне зерно, і то спасло в селі.